

pligtelsen i sin Tid er frivillig overtagen, saaledes har man ogsaa ment, at den bør afløses ad Frivillighedens Vej. Da Følgen af en saadan Afløsning jo imidlertid vil blive den, at Forpligtelsen til at udrede Udgifterne ved Kirkens Vedligeholdelse og Drift fremtidig gaar over paa Menigheden, har man dog ment at burde sikre denne, at dens Stilling ikke bliver ringere, end om Forpligtelsen havde paahvilet den fra Begyndelsen af. Som Udgangspunkt har man da taget den Fordring om en Vedligeholdelses- og Driftsfond, der som Regel stilles, naar en Filial- eller Distriktskirke opføres ved Hjælp af Tilskud fra Statskassen. En saadan Kirkes Opførelse koster i Almindelighed 18—20,000 Kr., og Størrelsen af den Vedligeholdelses- og Driftsfond, der fordres tilvejebragt ad privat Vej, er da som Regel 2,000 Kr. eller ca. 10 pCt. af, hvad Kirkens Opførelse koster.

I § 13 gives der Regler for, hvad der skal iagttages ved Opførelsen af nye Kirker. Det er her forudsat — hvad jo ogsaa i Almindelighed er Tilfældet — at Initiativet til Kirkens Opførelse tages af private Komiteer, men da det er fundet rigtigt, at Sognets Menighedsraad er medvirkende i en saadan Sag fra Begyndelsen, er det foreskrevet, at Indsendelsen af Andragendet skal ske gennem Menighedsraadet, der da vil have at sende det videre til Overtilsynet og Ministeriet, ledsaget af sin Erklæring. At Menighedsraadet ogsaa selv vil kunne tage Initiativet til en ny Kirkes Opførelse i Sognet, er en Selvfølge. Med Hensyn til, hvad der først skal være sikret til Kirkens Vedligeholdelse og Drift, er man gaaet ud fra de foran angivne Regler, som stemme med den hidtil fulgte Praksis, saaledes at der enten fra Begyndelsen af sikres Kirken en Vedligeholdelses- og Driftsfond, hvis Størrelse svarer til 10 pCt. af, hvad Kirkens Opførelse koster, eller Vedligeholdelsen og Driften kan overtages af andre med Adgang for dem til senere at afløse denne Forpligtelse paa fornævnte Maade. I disse Tilfælde har man anset det for rigtigt, at Afløsningssummens Størrelse fastsættes straks og altsaa ikke overlades til senere Overenskomst.

§§ 13—16 indeholde Reglerne for Udarbejdelsen af (§ 14) og Approbationen paa (§ 15) Kirkernes Budgetter samt om, hvorledes der skal forholdes, naar Budgettet udviser Underskud (§ 16).

Udenfor de i § 15, 1ste Stykke, særlig

Forelagte Lovforslag m. m.

nævnte Tilfælde vil det næppe blive fornødent for Overtilsynet at begære Kirkernes Budgetter indsendte til Approbation. Man har dog ment at burde holde Adgangen aaben for Overtilsynet til ogsaa i andre Tilfælde at begære Budgetter indsendte. Naar man har ment at burde udtrykkelig bestemme, at Budgettet skal indsendes til Approbation, naar Kirken forrenter og afdrager Laan, er Grunden hertil den, at man til Sikkerhed for Kirkens Kreditor har anset det for rigtigt, at Overtilsynet paaser, at det fornødne til Laanets Forrentning og Afdragnings findes opført paa Budgettet.

Den Ministeriet i Henhold til Kirkesynsloven af 19de Februar 1861 § 34, jfr. Lov af 19de Januar 1863, forbeholdte Ret til at forlange Kirkens Budgetter indsendte til Approbation omfatter dels de formuende Kirker, fra hvilke der kan blive Spørgsmaal om at yde Tilskud til mindre formuende Kirker i Henhold til Danske Lovs 2—22—64, dels de monumentale Kirker, til hvis Restauration der er ydet Laan, der skulle tilbagebetales af Kirkernes egne Midler.

Bestemmelsen i § 16 om, at Kommunalbestyrelsens Erklæring skal indhentes, forinden Overtilsynet approberer et Budget, hvis Underskud skal lignedes paa Menigheden, og at Spørgsmaalet om Ligningen i Tilfælde af Uoverensstemmelse med Overtilsynet og Kommunalbestyrelsen skal indstilles til Afgørelse af Ministeriet, er truffen for at sikre Kommunalbestyrelsens Varetagelsen af Kommunens Skatteborgeres Interesser. Kommunalbestyrelsen vil her ved faa Lejlighed til at paase, dels at Maksimumsgrænsen for, hvad der overhovedet i det enkelte Aar maa lignedes paa Menigheden, ikke overskrides, dels at gøre de almindelige finansielle Betragtninger gældende, der kunne tale for, om muligt, at indskrænke Ligningen i det enkelte Aar. Naar Sagen ordnes paa denne Maade, bliver Kommunalbestyrelsens Indflydelse paa det her omhandlede Omraade ikke ringere, end den er nu, snarere større. I en Skrivelse af 23de Marts 1888 har Ministeriet saaledes udtalt, at et Byraad ubetinget er forpligtet til at paaligne Menighedens Medlemmer de Beløb, som ere nødvendige til Dækning af, hvad en Købstadkirkes Udgifter maatte overstige dens Indtægter med, og at Byraadet ikke har nogen Ret til at gøre Udsættelse ved Regnskabet.

Naar Maksimum for, hvad der uden Kommunalbestyrelsens Samtykke i det en-